

[Socialministeren.]

staar i Loven, og for den i 1924 sammentrædende ordentlige Rigsdag har fremsat et Lærlingelovforslag — og det gjorde Regeringen saa vidt mig bekendt —, har den gjort, hvad den skulde. Hvis jeg ikke havde haft saa umaadelig meget at gøre, med Socialreformen o. s. v., et ganske overordentligt stort Arbejde, selv om det ærede Medlem hverken kender eller paaskønner det, vilde jeg formentlig ogsaa have taget Lærlingeloven op til Revision straks, men da Ønsket om at revidere en Lov jo ikke altid er ensbetydende med, at man kan fremsætte det samme Forslag, som en Regering af en helt anden Partifarve har fremsat, kræver Opfyldelsen af dette Ønske en nøje Gennemgang af hele Materialet. Denne Gennemgang maatte jeg først foretage, og saa snart jeg fik Tid — det skete meget hurtigt i Forhold til, hvad jeg havde at bestille —, gennemgik jeg Sagen meget nøje, og i Aaret — var det 1931 eller 1932 — var jeg færdig med Forslaget og fremsatte det.

Det ærede Medlem har foruden denne mærkelige statsretlige Teori en anden Teori, der gaar ud paa, at naar det varede 2 Aar, inden jeg forelagde Lærlingelovforslaget, var Grunden den, at Regeringen og de Radikale var uenige. Jeg skal hertil sige, at hvad Grunden var, ved jeg, det ærede Medlem ved det ikke; han har tidligere fremsat den samme Paastand, og jeg har sagt, at det ikke var sandt, og naar jeg siger, at noget, som jeg ved Besked med, ikke er sandt, er det ikke sandt. Grunden til Ikke-Fremsættelsen af Lovforslaget det Aar var, at jeg ikke havde Tid, og ingenlunde Uenighed mellem Regeringen og de Radikale. Det er fuldkommen rigtigt, at der paa nogle Punkter var forskellige Opfattelser mellem de radikale Medlemmer af Regeringen og socialdemokratiske Medlemmer af Regeringen; det var, som altid, Genstand for Diskussion i Ministermøder paa Grundlag af et Forslag, jeg havde uarbejdet. Der blev da foretaget forskellige Ændringer i dette Forslag paa Foranledning af de radikale Medlemmer i Regeringen. Jeg husker ikke, om der senere skete Ændringer paa Grundlag af Forhandlinger i Partierne, men jeg tror, det hele stod paa et Par Maaneder i den paagældende Sommer, og det har intet at gøre med, at Forslaget ikke blev fremsat tidligere.

Jeg ved ikke, hvad det ærede 4de Medlem for 2den Kreds (Lange) mener med, at mine Udtalelser var uligevægtige, medmindre han sigter til, at det i dette

Tilfælde gik ud over ham; ellers vilde jeg sætte Pris paa at faa at vide, hvad det var for Udtalelser, som var uligevægtige. Jeg er fuldstændig i Ligevægt; jeg har heller ikke Grund til at være uligevægtig, da jeg kunde slaa det ærede Medlem med hans egne Udtalelser — det er altid den allernemmeste Maade at klare sig paa. Det ærede Medlems Tilbagetog her var ogsaa noget af det ynkeligste, jeg har oplevet. Han sagde, at disse Udtalelser, som han ikke benægtede og heller ikke kunde benægtes, var fremsat paa et Tidspunkt, da der endnu ikke havde været afholdt noget Møde. Er det en Grund til heller ikke fremtidig at holde noget Møde, naar Udtalelserne gik ud paa, at Forslaget egnede sig udmærket til Udvalgsbehandling? Den Logik forstaar jeg ikke. Ej heller er der nogen Mening i at sammenstille det Forhold, at en Regering i Landstinget fremsætter et Forslag, der er vedtaget af Folketinget, med det Forhold, at et Parti fremsætter et eller andet Forslag. Det kan ikke være det enkelte tilfældige Parti, som skal lede Landets Politik, det maa være den til enhver Tid siddende Regering, der bestemmer, hvad der skal fremmes eller ikke. Det troede jeg ikke, det var rimeligt eller nødvendigt at diskutere her. I modsat Fald falder alt fra hinanden. Derfor maa man ogsaa forlange, at naar en Regering fremsætter et sagligt Forslag af betydelig Rækkevidde, og dette Forslag er vedtaget af Folketinget, at da det Ting, som gør Krav paa at være det sagligt overvejende, overhovedet bestiller noget, tager fat og behandler Forslaget, eventuelt tilkendegiver gennem Ændringsforslag eller paa anden Maade, hvad man ønsker forandret i Lovforslaget.

Formanden: Idet jeg modtager den højtærede Socialministers Undskyldning, beklager jeg, at min Udtalelse om Ordet Frase fremtidig skal hindre den højtærede Minister i at argumentere her i Tinget.

Johannes Jensen: Jeg har kun to korte Bemærkninger til den højtærede Socialminister. Den ene angaar Forholdet mellem Socialdemokratiet og Det radikale Parti vedrørende det foreliggende Lovforslag. Jeg henviser til, hvad jeg vist tidligere har gjort opmærksom paa — hvis jeg ikke har gjort det, gør jeg det herved —, at jeg i et stort Hovedstadsblad læste, at Bladet i sin Tid, nogle Maaneder før Forslaget blev fremsat her første Gang, havde spurgt Socialministeren, om der kunde ventes Forslag om